

SÜMEG ÉS VIDÉKE

(SÜMEG-SZENT-GRÓT.)

TÁRSADALMI HETILAP.

A SÜMEGVIDÉKI GAZDAKÖR ÉS A SÜMEGI NÉPBANK HIVATALOS LAPJA.

Megjelenik minden vasárnap.

HIRDETÉSEK: 2 hetes poltiszor egyszeri hirdetésnél 10 fillér, többszöri hirdetésnél 14 fillér. — Hivatalos hirdetéseknek minden szövege 4 fillér. — Hirdetéseket és díjakat HORVÁT GÁBOR nyomdájába küldendők.

Előfizetési árak:		Felelős szerkesztő:		A lap szellemi részét illető közleményeket a szerkesztőséghez kérünk. Előfizetési pénzek Horvát Gábor könyvnyomdájába küldendők. Kéziratokat nem küldünk vissza.
Egész évre	8 kor.	ELES KÁROLY.		
Fél évre	4 kor.	A kiadók nevében:		
Negyed évre	2 kor.	Lukonich Gábor dr. Bárdi György dr. Darnay Kálmán.		
Egyes szám ára 20 fillér.				

Jó szív.

Mint a rózsza bihorága
Minden virág legszebb virága,
Ugy a legemberibb erény
Rózsája — a jótétemény.

Garay.

Isten legdrágább ajándékát a női szívbe rejtette, a jótékonyságot. Az emberi érzelmek között ez a legideálisabb; tiszta, mint a kristály; önzetlen, mint a napsugár; minden önérdek, haszonlesés nélkül való. Mert jutalma egyedül csak az édes, boldogító öntudat.

A női szívnek ezt a kincsét áldásul és vigasztalásul adta Isten az emberiségnek. Midőn megszületett a szükség, a nélkülözés első könnyecskéje, ez drága igaz gyöngyöt váltott ki a női kebelben: a jótékonyságot. Ezt az igaz gyöngyöt váltja föl aztán az irgalom és könyörület s osztja szét napról-napra, hogy enyhítse a nyomor fájalmát, letörölje az éhség, a ruhátlanosság, a betegség keserű könnyecskéjeit. És minél jobban osztja szét kincseit, annál jobban gazdagodik a női szív kincsesháza, mert Isten kimeríthetetlennek teremtette ezt Olyan, mint a mesebeli erszény: szedhetik belőle folyvást az aranyat, miudig benne marad ad.

Ietennek ez a kifogyhatatlan kincsesháza, a jótékonyság temploma ott áll városunk társadalmában is. Hölgyeink szíve ez a templom, fölépítvük benne az irgalom, a könyörület, a testi és lelki

vigasztalás oltárai, amelyekre dus áldozatok égnek a szegények, az ügyefogyottak, a testi és lelki szükségét szenvedők enyhületére. Ez oltárak: a vöröskereszt-egyesület, a két jótékony nőegyesület, a szent Antal kenyere és a hölgyek kötőköre.

Talán alig van még hely, ahol ez oltárookra oly szükség volna, mint Sümege. Szegények mindig vannak veletek. Oh, Sümege sok, nagyon sok szegénye van. Százán és százán szorulnak rá a könyörületre. Megtört aggok, munkára képtelen özvegyek, kicsi árvák, kik nem viszik uccára nyomorukat, hanem otthonuk silány vackában rejtgetik azt. És ehhez járul a munkás néposztály általános szegénysége. Ennek legkirívóbb képét az iskolásgyermek nyújtja. Álljatok oda a templom sarkára és szemléljétek meg a bevonuló gyermek-sereg hosszú vonalát: a családokban lakozó szegénység megdöbbentő képe vonul el előttetek a gyermekekben. Mennyi mezitláb, ruhátlan gyermek az, fakó arccal, csenevész testtel, amiből a tartatlanság tekint rátok.

A sötét képre enyhe sugárt von, hogy nem nélkülözik az irgalom támogató jobbát.

Egyik ilyen jobbiké a helybeli hölgyek kötőköre.

Ez az intézmény most üli 10 éves fennállását. A vöröskereszt-egyesület érdemeiben gazdag elnöke, Darnay Kajetánné alakította. Hívó szavára lel-

kesülten csoportosultak köréje városunk nemeskeblű hölgyei s hogy e lelkesedés nem volt pusztán szalmaláng, annak tanúsága a tíz éves mult, amelyre a kötőkör tagjai jogos büszkeséggel tekinthetnek vissza. Ime, a nőket állhatatlansággal vádolja az erősebb nem, s ez a kötőkör minden alapszabály, minden egyesületi szervezet nélkül, a hívságos egyesületi állások, tisztségek mellőzésével is immár tíz éve él s évről-évre virágzóbb lesz. Kettős dicséretére válik ez hölgyeinknek, mert vele meguntatták, hogy az ismert magyar „erényen“, az egyenletlenségen győzdelmeskedni tudnak, másrészt ott él lelkükben a kitartás, az a nemes erény, ami „előbb vagy utóbb, győzelmet arat“.

Ebben az egyetértésben és kitartásban a kör vezetőjének Darnay Kajetánnának szilárd akaraterején, összetartó, folyton leskesítő, buzdító egyéniségén kívül bizonyára nagy része van azoknak a nemes céloknak is, amelyeknek szolgálatában ez a kötőkör áll. Már nagy erő van abban is, hogy alkalmat nyújt hölgyeinknek heténként arra, hogy az ember lelkébe oltott vágynak, — pardon! hogy úgy mondjuk, — a társulás ösztönének kielégítésére alkalmat és táplálékot nyújt. Hetenként egyszer, más-más családnál jönnek össze nemes szórakozásra, kellemes időtöltésre, minden vendégeskedés szigorú kizárásával. A hölgyeink finom lelkülete s nem mindennapi műveltsége mellett bizonyít az, hogy a

Hazafelé.

— A Sümeg és Vidéke eredeti tárcája. —

Feri és Annuska egy elsőosztályú gyorsvonati fülke szögletében ülnek összebujva s míg a vonat prüszkölve száguld előre, ők az elmúlt hat hét mámoros eseményeit idézik vissza emlékeikbe. Feri és Annuska hat hetes házastársak s most egyenesen Flórencból jönnek vissza Budapestre. A vonatjuk már Magyarországon halad. Székesfehérvárról éppen most hagyták el.

Annuska (felsóhajtott): Még egy két óra s már otthon vagyunk! Oh, milyen hamar múlik az idő . . .

Feri (vigasztaló hangon): Örvendjen édes, hogy már vége van ennek az örökös körfutásnak. Hotelből ki, hotelbe be . . .

Annuska (neheztelve): Maga a nászutazást egyszerűen körfutásnak nevezi. Nagyon kedves! Köszönöm szépen!

Feri: No no nem úgy értettem. De mégis boszantónak találom, hogy az ember Bedaecker szerint csókolozzék, Bedaecker szerint ölelje az édes kis feleségét, Bedaecker szerint . . .

Annuska: Elég! Elég! még fölhánytorgatja a csókjainat, az ölelésemet . . . hagyjon el maga . . . maga . . . uzsorás.

Feri (elérzékenyülve): Oh, kis bogaram, kinek jutna ilyesmi eszébe? De hát mondja csak nem lát benne semmi különöset? Egy emberpár neki indul a világnak, hogy elérje boldogságát a kandi szemek előtt. S ekkor vad idegen emberek jogot formálnak maguknak arra, hogy

ezért a boldogságért megsarcollják őket. A hotelier borsos számlákat terjeszt be, a pincér, szolgáló, mállahordó, csolnakos, idegenvezető s a többi csudabogár mind tiszteres borralalót kérnek. . . Nos hát miért? Miért? Mert tudják, hogy nászutazók vagyunk. A hotelier mikor benyújtja számláját, még a pillantásainkat is föl-számítja. Egy szerelmes pillantás egy sold, egy eskő egy lira, öleléssel körítve két lira, ha néhan még magasabbra fokozódik a merészségünk, és ölni bátorodunk szorosabb hitvestársi jogainkkal . . .

Annuska (rémülten): Hallgasson! Nem vagyok kíváncsi!

Feri (neheztelve): Hát hallgatok, de azért mégis igazam van. Hálát adhatunk az Istennek, hogy egy-két óra múlva bevonulunk a mi kis puha fészékünkbe . . .

Annuska (hirtelen kigyult arccal): Jaj, de jó lesz!

Feri: No látja? Maga is örvend. Higgye el: mindeütt jó, de legjobb otthon!

Annuska (elmerengve): Bizony szegény jó mama, képzelem, mennyit fáradott, míg rendbe hozta lakásukat. Ugy-e, ő most kint vár benyűnkelt a pályaudvaron?

Feri: Oh, hogyne!

Annuska: És Máli néni is, Toncsi, Lili, Fruzsinka néni, a Lujza tanti? . . .

Feri (fázósan): Oh, hogyne!

Annuska: Jaj de pompás! (Tapsol).

Feri (keserűen): És maga tapsol ehhez?

Annuska: Miért ne?

Feri (gondolkozva): No tudja, visszavonom, mit előbb mondtam. Mégis csak kár, hogy olyan hamar elmúlt ez a hat hét . . .

Annuska (csodálkozva): Nem értem . . .

Feri: Látja, olyan jó volt, míg kint, az idegenben kószáltunk. Nem ismert senki, nem zavart senki a kíváncsiságával. Igaz, hogy drágán fizettük meg ezt, de függetlenek, szabadok voltunk.

Annuska (érthetetlenül): Magyarazza ki magát!

Feri (elfogultan): Őzinte leszek, édes Annuskám! (Fázósan) Én félek a maga Máli néni-jétől, Lujza tantijától és Fruzsinka néni-jétől . . Félek!

Annuska: Mit beszél?

Feri (ogyre hevesebben): Fázom, irtózom tőlük! Szeretném, ha én az északi; ők a déli sarkon élnének. Minél messzebb tőlük.

Annuska: De Feri!

Feri (keserűen): Hagyja, hagyja! Talán nincs okom erre? Hát nem ők keserítették el vőlegénységemet? Nem ők voltak azok kik minden áron megakarták akadályozni, hogy az én drága Annuskámat, mint édes hitestársamat, a karjaimba szorítsam? Br! Irtózom tőlük!

Annuska: Az Istenért, mi van magával? Hisz didereg . . .

Feri (komoran): Ez a hidegláz. Persze maga még nem ismeri ezt a betegségemet. (Sóhajtva) Az igaz, hogy magam se ismertem, amíg nem hozott össze a szerencse a maga édes nénijeivel (Dühöngve) Oh, a boszorkányok!

Annuska: Jaj! Bántja a rokonainat!

hasznos kézimunka mellett nemes élvezetekkel: fölolvásokkal, zenével, szavalatokkal fűszerezik az egyes összejöveteleket.

És megnyilatkozik Istennek legdrágább ajándéka, amit legnagyobb mértékben a női szívekbe ültetett: a jócselekedet. Minden összejövetelen ott a pörsöly, a szegények pörsölye, s ebbe helyezik adományait. Tíz éven keresztül ezer koronát meghaladó összeget adakoztak így s ez a Ramassetter-szoborra és a Szegedy Rozália síremlékére levont összegeken kívül mind a szegények gyámolítására fordult.

Ne csekéljük ezt az összeget. Gondoljuk meg, hogy hölgyeink jótékonyágának csakis egyik oltára ez, mert hisz a többi oltáron nagyrészt ismét csak ők áldoznak a jótékonyág istenének. És a maguk adta összesen kívül még multságokat rendeztek a szegény iskolások fölsegítésére, ellátva ezeket lábbelivel, meleg ruhával s módot nyújtottak arra, hogy a szegény proletárgyerekek a tél folyamán át látogathassák az iskolát s részesülhessenek ennek fölszámíthatatlan szellemi áldásában.

Most a tíz év küszöbén mély tisztelettel és elismeréssel hajlunk meg hölgyeink áldott szíve előtt. A mi elismerésünkben és tiszteletünkben ott van a megsegített szívbéli forró hálája és köszönete is. Midőn ennek kifejezést adunk: melegen kívánjuk, hogy Isten éltesse, virágoztassa még számos éveken át ezt a kis kört s ennek minden egyes tagját, hogy hasonló édes szerelemmel, kitartással, nemeskeblűséggel munkálkodhassanak Istennek abban a kertjében, amelyekben az irgalom, a könyörület és részvét nemes virágai nyílanak.

Ti pedig szegények, özvegyek és árvák, kik e virágok enyhületadó gyümölcsét élveztek, forduljatok hő föhásszal az irgalom örök Atyjához, hogy kegyelmének bő malasztját áraszsa városunk jötevő angyalaira, azokra az áldott női szívekre, kiket vigasztalásul és áldásul küldött e földre tinétek.

H I R E K.

— **Rekvium.** Felejthetetlen drága királynénk lelki üdvéért a gyásznapra a helybeli plébánia templomban f. hó 19-én reggel 8 órakor lesz. Utána a reáliskolában gyászünnepe tartanak meghaldogult királynénk emlékére.

Feri (Fohászodva): Bárcsak úgy megbánt-hatnám őket, hogy soha ne látnám többé a szí-nüket se! Vagy nem bántottak ők engem ele- get? Mikor legelőször észrevették, hogy vonzó- dunk egymáshoz, összesugott az egész matu- zsalemi pereputty. Szaglászta, tudakozódtak utánam. Kikutatták az adósságaimat, kifürkész- ték a legénykori boldogságaimat s aztán szépen kitálaták maga elé. Országcsaló, közönséges szé- delgő, naplopó, betörő voltam az ő szótárakban. És mindez miért? Mert szerettem az én éles kis Annucimot és elég merész voltam, hogy fe- leségül kívánjam. Oh az átkozott detektívjei!)

Annuska (Iszonyodva dugja be a fülét. Hall- gasson, hallgasson! Nem akarom hallani tovább!)

Feri (Egészen felhevülve, kigombolja a mellényét s közben nagyokat fúj): De kimon- dom! Nekem elég volt a maga nénijeiből! Neia kellenek se testemnek, se lelkelemnek. Majd, hogy még földüljék az én családi boldogságomat? Soha!

Annuska: De mit beszél maga? Hiszen nem akarunk ők tőlünk semmit!

Feri (gunyosan): Nekem mondja? Oh na- gyon jámborak ők! Csak épen, hogy a nyelv- kébe vipera méreg van beoltva. Méreg, ame- lyet a patikában keresztrel jelölnek meg. (Efe- ledkezve magáról) Oh bárcsak őket is csupán kereszt jelölné már!

Annuska (Felsikolt): Jézusom! (Sirva a kocsivánkossa teneti az arcát.)

Feri (Oda se figyelve, mind nagyobb tűz- zel): Képzelsin, most ott várnak kint mindnyá- jan a pályaudvaron, sziszegő nyelvvel, mint a pré- dáraéles kigyók. Oh megpukkadok, megpukkadok!

— **Gyémántmise.** Ritka egyházi ünnep ta- nuja lesz f. hó 23-án a sümegei plébánia-templom. Városunk volt lelkipásztora, *Mild Mihály* nyugalomba vonult prépost-plébános, betöltvén papi működésének 60-ik évét, e napon tartja gyémántmiséjét. A manuduktori tisztet, mint ér- tesülünk, *Kránic Kálmán* kanonok, egyházmegyei főtenfelügyelő fogja viselni.

— **Megyei közigazgatás.** Jankovich László gróf dr. főispán elnökletével folyó hó 11-én volt havi rendes ülés. Az alispáni jelentést tudomásul vették. Az elmúlt hónapban letartóztatott szá- nékos emberölésért 3, testi épség elleni cselek- ményért 2, lopásért 14, vagyon elleni cselek- ményért 1, egyéb cselekményekért 2 egyén, továbbá különféle kihágásokért 16 egyén vezet- tetett elő a közigazgatási hatósághoz. Volt 16 tüzészet 17429 korona kárral, biztosítva volt 7805 korona. A közigazgatási viszonyok általá- ban kedvezőtlenek; az alacsony gabona árak miatt dacára a folyó gazdasági év kedvezőbb eredményének a kisgazdák a mindennapi meg- élhetéssel küzdenek. A földmivelésügyi miniszter a zalaegerszegi és novai járási jégkárosultak részére bár — kissé elkésve — 1201 méter- mázsa búzát és 872 mm. rozost 80% árleende- déssel adományozott, mely vetőmag a jelentkező gazdáknak ki is osztatott, melyről már meg- emlékeztünk volt.

Az őszi vetemények és termények betakarítása legnagyobb részben befejezést nyert, azonban a közbejött esős időjárás miatt a gazdák az őszi vetést még mai napig sem fejezheték be.

A pénzügyi adminisztráció terén fennaka- dás nincs; — a kincstári követelések és egyéb köztartozások behajtása erélyesen folyamatban van s az év végéig, valamint a múlt évben, úgy a folyó évben is az előirt tartozások illetékes helyeikre remélhetőleg befognak fizettetni.

— **A sümegei római katolikus temetkezési egyesület** alapszabályait a belügyminiszter jóvá- hagyta.

— **Magyar név.** *Schultz* Jenő sümegei illető- ségű nyomdász ifjú, aki a kereskedelmi minisz- terium költéségén Németországban szakiskolát láto- gat, nevet *Sarlay*-ra magyarosította.

— **A csabrendeki állami tanítók és a fize- tésrendezés.** Napok óta foglalkoznak a lapok a tisztviselők és állami tanítók fizetésének rende- zésével. Mióta az állami tanítók fizetési skálája köztudomású lett, a tanítók felháborodtak, mi- vel az új tervezet alig nyújt valamit. A csab- rendeki állami iskolai tanítótestület a november hó 6-án tartott értekezletén tárgyalta az újbá- nyai állami iskolai tanítótestület átiratát és öröm- mel csatlakozik indítványához, mely joggal kö- veteli, hogy a kezdő fizetés ne 1000 K., hanem mint a tisztviselőké 1400 K. legyen és a nem állam szolgálatban töltött időt is számítsák be. Az újbányaiak azt kívánják, hogy minden tes- tület járásának képviselője által a memorandu- mot terjesztesse az országgyűlés elé. A tanító- testület kimondta, hogy a memorandum bete- resztését mindaddig függőben hagyja, míg a f. hó 10-én a székesfővárosban ülésező állami ta- nítók e tárgyban hozott határozatai nem lesz- nek ismeretesek.

— **A zala szent gróti ipartestületnek** módosított alapszabályait a kereskedelemügyi minisz- ter jóváhagyta.

Annuska (Felsir): Miért nem halok meg mindjárt? . . .

Feri (Dühösen): Megpukkadok, megpukkadok.

Annuska (Hangosan zokog): Jaj-jaj!

Feri (Hirtelen magához térve): Mi baja van, drágám?

Annuska: Meghalok oh, meghalok!

Feri: Az Istenért, de hát miért sir olyan nagyon? Hiszen nem akartam magát bántani. (hirtelen észreveszi, hogy a vonat már a rákosi rendező pályaudvaron áll): Annuskám, Annuim, a jó ég áldja meg, térjen magához! Mit szólnak majd az otthonvalók, ha meglátják majd a kisirt szemét? (Izgatottan törli zsobkendőjével az Annuska szemét.)

A vonat fűtőtűl s lassan bedörög a keleti pályaudvar üvegterete alá. Kint a peronon to- long a rokonság. Lujza tanti, Fruzsinka és Mál néni hirtelen közrekapják Annuskát s míg ösz- sze-viszacsókolják fürkészőn nézik az arcát.

A néni (Hirtelen összecsapják a kezük- ket): Annuska, te sirtál!

Annuska (szepesgeve): Nem, nem . . .

A néni (Ferihez, aki mint egy bűnös le- horgasztott fejjel áll a csoportozat mögött): No kedves férj uram, nem gondolja, hogy a kis fe- leségének ki van sirva a szeme?

Feri (pokoli gunnyal): De igen! Annuska engem sirtott, mert nagyon fájtak a fogaim!

A néni (Felszisszenve) Ugy?

Feri (nyomatékkal) Ugy! (Félre) No tes- sék! Nem megmondtam! Már kezdődik a mu- ltság. Jaj, megpukkadok! Megpukkadok!

Pakots József.

— **Nemes tett.** Bezerédj László kiscsörbői földbirtokos 50 K., a csabrendeki takarékpénz- tár pedig 40 K. adományozott a csabrendeki állami elemi iskolába járó szegény tanulók köny- veinek beszerzésére. A lelkes iskolabárátoknak a tanítótestület hálás köszönetet mond.

— **Műkedvelő előadás.** Műkedvelői előadást rendez ez évi karácsony második napján a csab- rendeki iparos kör saját könyvtára javára. Színre kerül: *A betyár kendője.*

— **Gazdák ügye.** Rendkívüli nagy érdek- lődéssel tartottak gyűlést folyó hó 12-én Zala- egerszegen a zalai gazdák. Dr. gróf *Jankovich* László meghívására mintegy százan gyűltek össze s tárgyalták a miniszter eszméjét, a Gazdasági munkás és eselődsegély pénztár ügyét. A központi igazgatósághól jelen volt a gyűlésen: Fáy Gyula dr. ügyvezető igazgató s kimerítően ismertette a eselődsegélyző pénztár eszméjét s a róla szóló 1900: XVI. és 1902. XIV. t. cikkeket. Az értekezlet végén Barcza László törvényha- tósági tag lelkesen magasztalva a földmivelés- ügyi miniszter irányeszméit, megköszönte dr. Fáynak a hatékony megjelenését s az értekezlet tagjai határozatba vették, hogy belépnek az egyletbe s magukévá teszik az ügyet.

— **Tíz év.** A sümegei kötőkör, melynek mű- ködését lapunk első cikkelye méltatja, most érte el fennállásának tizedik évét. Ezt az évfordulót nemes hivatásához hiven akként ünnepli meg a kör, hogy folyó hó 22-én társas vacsorával egy- bekötött teastélyt rendez. Belépő díja két kor. A jövődelmet a szegény iskolás gyermekek föl- ruházására fordítják. Melegen ajánljuk társadal- munk szíves pártfogásába ezt az estét. A kelle- mes szórakozáson felül szolgálják a humanitásnak azt a szent ügyét is, amelynek érdekében höl- gyeink oly elismerésre méltó buzgalommal mű- ködnek.

— **Szüret.** Csabrendeken a szüretet a múlt héten befejezték; Általában alig közepesnek mondható az eredmény, habár egyesek mennyi- ségre nézve meg lehetnek elégedve. A rendeki bor minőségéből sem igen vesztett az idén, mert a vevők most is hektóliterjét 50—54 ko- ronájával fizetik.

— **Mértékek hitelesítése.** Goldfinger Dezső zalaegerszegi mértékhitelítő f. évi december 1-től 6-áig Sümege fog tartózkodni, hogy a közforgalomban levő mértékeket, melyek a hosz- szu használat következtében megváltak, meg- rongálódtak vagy egyes részei hiányoznak, to- vábbá a súlyokat, melyeken a hitelesítő korona meg nem látszik, a vele jövő szorkováccsal ki- javíttassa és újra hitelesítse. A járás főszolgabi- rája fölhívja az összes kereskedőket, hogy már- legeiket és súlyokat ez alkalommal megjavít- tassák.

— **Udvariasság a közigazgatásban.** A vár- megyénk számára kiadott ügyviteli szabályzat eltörli a hosszú, cikornyais címeket, mellőzi a fölösleges udvariassági szólásformákat, p. o. *Van szerencsem* stb. Ezután a hivatalos iratokon csak ilyen címzések és megszólítások lesznek: *Belügyminiszter ur, Jelenem* stb. Ellenben a sza- bályzat szigorúan meghagyja a tisztviselőknak, hogy a felekkel szemben előzékenyek és udva- riasak legyenek. Szigorú kötelességök a feleket fölvilágosítással, utbaigazítással ellátni. A felek- kel való udvarias magaviseletet különösen a jegyzőknek hagyja meg a szabályzat, kiket a köznép legközelebb ér ügyes-bajos dolgaiban. Az udvarias bánásmód fegyelmi vétség terhe mellett kötelező. — Helyes rendelkezés ez, csak valahára társadalmunk is térne észre szakítana a kínai ízű szertelen címzésekkel.

— **Gyászhir.** Vettük a következő gyászje- lentést: Reinprecht Antal veszprémi püspöki jószágkormányzó és neje született Reinprecht Magdolna — fiuk Antal nevében is — bánatos szívvel tudatják, hogy forrón szeretett leányuk. Irma, 1902. évi november 6-án este 10 órakor, hosszas szenvedés és a halotti szentségek ajta- tos felvétele után, életének 24. évében jobb- létre szenderült. A meghaldogult hült teteme november hó 9-én délután 2^{1/2} órakor fog a római kat. hitvallás szertartása szerint beszen- teltetni, onnan Rátótra vitetni s ott 4 órakor a családi sirbaltba a boldog feltámadás reményé- ben nyugalomra helyeztetni. Az engesztelő szent mise-áldozat november hó 10-én délelőtt 9 óra- kor fog Veszprémben a szent Ferencrendiek templomában és Rátóton a plébánia-templomban a Mindenhatóknak bemutatni. Veszprém, 1902. november 7. Az örök világhosszág fényeskedjék neki!

— **A zuppoló halála.** Pető Ferenc sümegei földműves burgonyás vermet akarta megzuppolni. Amint fölhágot a verem tetéjére, a tető besza- kadt, a léc eltört s egyik lábánál fogva föltes- tével a gödörbe esett. És közben a léc fölha- sította Pető hasát, hogy belel kifordultak. Egy heti súlyos kioldás után meghalt.

— **Laskayt elszállították.** A nagy-kanizsai fogház egyik legrégibb lakója vált meg folyó hó 12-én délelőtt ideiglenes otthonától. Laskay Tivadar a gyermekgyilkos apa hagyta el zárkáját, melyben majd az esküdtbíróstól, később pedig a kir. Kuriától várta szabadulását. A gyilkos hiába reménykedett. Konok tagadása hiábavaló volt. Az esküdtbírósi ítélete, mely életfogytig tartó fegyházra szült, jogerős lett, a Kuria nem találván okot az esküdtbírósi ítéletének megváltoztatására. — Rabruhába öltöztették az egykori urat, kezeit megvasalták és a fogház őrmester és egy szuronyos fogházor kíséretében hagyta el Laskay a nagykanizsai fogházat. Gyalog vitték a pályaházhoz. Vasba vert kezéhez két kis csomag volt erősítve. Az egész utat Laskay nagy sietséggel tette meg, pedig utja nem igen volt sietős, hisz egész élete alatt alig lesz többé annyit szabad emberek közt, mint ezen az utján. — A fogház őrmestertől folyvást utbaigazítást kérve, gyorsan ment be a harmadik osztály várótermébe, ahol mintegy 15 percig időzött kíséretével. Ugy a váróteremben, mint a Perronn nagy közönség érthető kíváncsisággal figyelte meg az örök rabságra ítéltet, kinek úgy látszik eddig elég jó dolga volt a fogházban, mert sem ruganyosságából, sem egészséges színéből mitsem veszített. Fél órával a vonat indulása előtt egy harmadik osztályú kocsi beültették Laskayt és kíséretét. A fogházorrmester az ablakot befüggönyözte és Laskay ezután már nem volt többé látható. — Vitte a vonat Budapestet át új otthonába — az illavai fegyházba. Az a bánulatos érthetetlen nyugalom, mely ez a minden emberi érzésből kivetkőzött gonosztevőt jellemzi, ez alkalommal sem hagyta el. Ez nem is ember, hanem érzékellen szörnyeteg.

— **Agyonütötte a fa.** Jurász Vince és felesége Pálovecen a székéről épületét akartak lerakni. Egy fa darab Jurász Vincénét agyonütötte. — Balog János vélyem pusztai földművest a kivágandó fa tetőjéről lezuhant vastag ág halántékra csapta s megölte.

— **A biztos ur.** Az idei tavasz folyamán egyes községekben, amelyek a körjegyzői székhelyektől jó messzire esnek, egy elegáns öltözötű fiatal ur jelent meg, aki annak előrebocsátásával, hogy ő a belügyminiszterium kebeléből kiküldött egészségügyi biztos, — a törvénybíró, esküdtek kíséretében bejárta az általa megszállt községeket, hogy azok közegészségügyi viszonyairól alapos információkat szerezzen magának.

Nagy bőbeszédűséggel és biztos fellépésével sikerült neki néhány helyen az előjáróság tagjait tévedésbe elteni, akik készséggel a kezére jártak a hivatalos vizsgálatok során.

Pedig a biztos ur sok mindenre kíváncsi volt. Alaposan tudakozódott a védhimlővel történt oltások és újraoltások eredményéről; tudni kívánta, vajon van-e a községnek jégverme, a trágyadomboknak van-e levezető csatornájuk, az egyes lakások nincsenek-e tulszulfolva? — egyszóval a közegészségügyi törvénykönyvből s az időközben kiadott idevágó rendeletekből úgy citált mintha teljes világéletében azt tanulta volna.

Egy-egy ilyen vizsgálat során aztán napidij fejében 10—15 koronát számított fel, aminek kifizetésével, ahol sikerült neki, bizony meg is terhelte a község budgetjét. E mellett még forspontokról is kellett gondoskodni az illető községeknek, hogy az ifjú miniszteri biztos ur hajlékony porhüvelyét tovább szállítsák.

Megtörtént azonban, hogy Zalamegye egyik községi bírása nagyon fiatalotta az illető ur egyéni miniszteri biztosnak s ebbeli vélekedésének nem éppen valami válogatott szavakkal adott kifejezést. Sőt többet is tett a község érdemes bírása, a biztos urat amugy magyarmiskán helyben akarta hagyni, de ez idejekorán neszét vette eme veszedelmes hajlandóságának s szerencsésen elhordta az irháját.

Azonban csak Csáktornyáig juthatott el; mert itt az egyik vendéglőben lefűlelték. Hanem az elfogatás már nem ment valami könnyű módon; rugta, harapta, aki közelébe férközött s a védekezés hevében összetört a vendéglőben asztalt, székét, tükröt, ami éppen a keze ügyébe esett. Végre mégis ártalmatlanná tették s átadták a nagykanizsai törvényszéknek ama bizonyos Stindl István urat, ki nem volt más, mint elcsapott jegyzői irnok.

Miniszteri biztosi működésének örve alatt 16 rendbeli csalást követett el, kizsebelt a lépre ment emberektől mintegy 150 koronát. A törvényszék ezeken kívül hatóság elleni erőszak és idegen ingó vagyon rongálása miatt is vádba fogta s összbüntetésül másfél évi börtönrre ítélte. Ezt az ítéletet helyben hagyta az ítélőtábla is. Felebbezés folytán került az ügy a kir. kuriához, mely a napokban tárgyalta azt s a koronaügyész indítványára visszautasította a vádlott seimnisi panaszát.

Igy ért véget egy időre a nagyreményű fiatal ur karrierje, amit hasonló esetekben való óvatosság céljából szükségesnek véltünk, az egyes községi előjáróságok tudomására hozni.

— **Szaj- és körömfájás.** A szarvasmarhák között föllépett a szaj- és körömfájás. Járásunkba a szomszéd Vasvár-megyéből jött át. Eddig Szegvár, Hosztót és Megyer községekben lépett föl a betegség. A járás területén az állatvásárokat betiltották. E hír kapcsán megjegyezzük, hogy a szaj- és körömfájást rögtön be kell jelenteni a jegyzőnek, aki viszont a főszolgabíró és az állatorvost értesíti. Aki a betegséget vagy annak gyanúját be nem jelenti, szigorú büntetést kap.

— **Török A. és Társa Budapest.** Ha szemlét tartunk a magyar királyi szabadalmazott osztálysorsjáték különböző főelárusítói között, önkénytelenül feltűnik a Török-bankház. Ez a cég ugyanis állandóan azt hirdeti, hogy Magyarország legnagyobb osztálysorsjegyzete. Ennél fogva eltökéltük, hogy ily irányban tudakozódunk és érdeklődésünk folytán teljesen és egészben bebizonyosodott, hogy ezen cég valóban a legnagyobb osztálysorsjáték-üzlet és a legtöbb sorsjegyet forgalmazta. Ami nem is csuda, mert ritkán ért egy cég ahhoz, hogy játsszó vevőinek kegyét úgy megnyerje, mint a Török A. és Társa. Ezen cég vevőkre folyton nagyobbodott és az állandó terjeszkedés alapján a Teréz-kört 46. sz. alatti főútlekén kívül még Váci-kört 4. Muzem-kört 11., Erzsébet-kört 54. sz. alatti főútlekén is vannak. A számtalan önként beérkezett hála nyilatkozatokat a szigorúan pontos és előzékeny üzletvezetéséről tesz tanúságot s csakis ez tette lehetővé, hogy e cég a m. kir. szabad. osztálysorsjáték igazgatóságától hízog elismerésben részesült. A négy különböző kerületben levő üzletben minden ügy a legpontosabb kereskedelmi szabályok szerint intéződik el. Ennél fogva indítatva érezzük magunkat a Török A. és Társa bankházát, melyben már nagyon sok és nagy nyereséget nyertek, mindenkinek a legmelegebben ajánlani. A tervezet szerint az I. osztály huzása már a legközelebbi esztendőben és pénteken lesz, november 20. és 21-én. 2 sorsjegyek árai, dacára annak, hogy a tervezet tetemesen javult és nagyobb nyereseményeket tüntet fel, a régiek maradtak, például $\frac{1}{4}$ — 150 korona; $\frac{1}{2}$ — 3 korona; $\frac{1}{2}$ — 6 korona; $\frac{1}{4}$ — 12 korona. Aki tehát az osztálysorsjátékban részt akar venni, forduljon bizalommal Török A. és Társa bankházához, Budapest.

Fizetek! . . .

As elnök: Hol született?

A vádlott: Kókán.

As elnök: Komolyan?

A vádlott: Egész komolyan.

As elnök: Foglalkozása?

A vádlott: Gyáros vagyok.

As elnök: Komolyan?

A vádlott: Léggömböket gyártok mindenféle színben.

As elnök: Volt-e már büntetve?

A vádlott: Csak lopás miatt — három ízben.

As elnök: Most meg csalással van vádolva. Adja elő az esetet hűen és lehetőleg röviden.

A vádlott: Éhesen botorkáltam az uccákon s egy árva fillér sem volt a zsebemben.

As elnök: De hiszen önnek gyára van.

A vádlott: Kérem szépen: a léggömbgyárhoz két dolog szükséges: levegő és gömb. Levegőt csak volna mindig, azonban a gömb előállításához pénz is kell. . . .

As elnök: Értem, értem. Szóval a gyár éppen akkor szünetelt.

A vádlott: Igen. Nagyságos uram! Mikor az ember éhes, akkor semmi másra nem gondol, mint éppen, hogy jóllakjak. Én is sokáig foglalkoztam ezzel az eszmével, míg végre merész terv érelődött meg bennem. Elhatároztam, hogy bemegyek a legelső vendéglőbe és ott torkig eszem magam; mikor azután fizetésre kerül a sor, szomorú képpel kifordítom a nadrágom zsebeit és elszavalva a főpincérnek *Bankbáznak* azt a hatóság részét, hogy „volt . . . nincs . . . de ne reméj . . .” Mit csinálhatnak velem? Legrosszabb esetben kidobnak. Ez a kellemetlenség pedig megtörtént már más becsületes emberrel is.

A legelső vendéglő, mely utamba akadt, Tibald ur kerepési-uti vendéglője volt. Megigazitottam a kráglimat, megfordítottam a manzsettát és elszántan benyitottam. Leültem egy sarokasztalhoz és rendeltem egy bífisteket körözve, tojással és egy üveg neszmélyi bort, gondolván magamban, hogy ha már kidobnak, hát legalább én magam meg ne bánjam. Ettől a gondolattól voltam áthatva, mikor a megrendelt bífisteket előm hozták és ráfordítottam a pincérre:

— Ökör! Megmondtam, hogy fél angol legyen!

— Hiszen fél angol. Mentegétdzött a a szegény, amit én nagylelkűen tudomásul vettem és a hus ételt egész angol hidegvérrel elfogyasztottam.

Ekkor történt, hogy egy kövér vidéki atyafi vetődött be a vendéglőbe. Ledlt egy kerek asztalhoz és miután letörölte a homlokáról az izzadságot, megrendelte az enni-inni valót. Jó vásárt csinálhatott a derék férfi, mert nagyon jó kedve volt és borzasztóan kokettirozott a cigányprimással, aki mindig közelebb jött hozzá és utoljára a fülébe huzta a szebbnél-szebb magyar nótákat.

A Tibald-vendéglő arról híres, hogy pompás mulatóhely, ahol szívesen látják a magányos hölgyeket is.

Egy ilyen hölgyike a mulató atyafi elé került s az tüstént megszólította.

— Szép frajla! Eszem a pirosra mázolt pofádat! Gyer ide az asztalomhoz!

— Nem beszélni magyoro!

— Hat hiszen majd csak eldiskurálunk valahogy. Tudok én beszélni a kezemmel meg a lábommal is. Csak legyen, aki megértse.

A festett képi szírn elragadó kacagásban tört ki.

— Jaj be hamis az ur!

— Annál jobb rózsám. A nóta is azt mondja, hogy „a leány a legény mind hamis”.

— Hihihih! Sprechen Sie deutsch?

— Nem dajcsolók én, galambom. A nagyapám is atló hőtt meg, hogy egyszer németül beszélt. Hát aztán mi a szebbik neved?

— Pepi.

— Bravó! Élek-halok a Pepiért. A vizsla kutyámat is Pepinek hívják. No hát csak gyere közelebb, Pepi!

— Juj! Ne csipje meg!

— De bizony megcsiplek. Addig csiplek, amíg kibírod. Nem árt az a fehérszemélynek.

— Menjen! Hiszen magának karikagyűrűje van. Feleséges ember?

— Ne gondolj vele, kincsem. Én sem kérdem van-e férjed, vagy nincs. Tetszel nekem és punktum. Ehu a pohár bor: idd ki egyhajtásra . . . Igy ni! . . . Ha pedig éhes vagy, egyél a rogyásig. Melyik a nóád, Pepikém?

— Hihih! A tararabundihé.

— Tyüh! Az áldóját. Magyar ember gyomra nem veszi be az efféle nótákat. Ide gyere cigány és huzd a frajla fülébe, hogy „Hejretyutyutyu!”.

As elnök: Ne szaporítsa a szót! A dologra!

A vádlott: Szóval miután az atyafi kirugott a hámból és beruggott és miután megállapodott a frájlával, hogy bizonyos időben, bizonyos helyen találkozni fognak, elkiáltotta magát, hogy „fizetek!”

Erre a kiáltásra egy pillanat alatt merészet és nagyot gondoltam. Hirtelen fölugrottam s oda mentem az atyafi elé.

— Parancs! . . .

— Fizetek! . . .

— Tessék! . . .

— Két üveg bor, két üveg pezsgő, két fogas, két rák, két nyulpecsenye, rokforti sajt, giardinetto . . .

— Igenis, kérem alásan, huszonnyolco forint hatvanhat krajcár.

A derék ember három tizest nyomott a markomba, amit én alázatosan megköszöntem és . . .

— As elnök: Megszökött?

A vádlott: Igenis megszökötem. Ez a bűnöm. Csak tessék elitéli. Megérdemlem.

A törvényszék a vádlottat Csorba Mózes dr. hatóság jogi érvekkel dusan felszerelt védőbeszéde dacára négy hónapi fegyházra ítélte.

Gutius.

Meghívó.

A SÜMEGI NÉPBANK folyó évi november 18-án délelőtt 10 órakor saját helyiségében

rendkívüli közgyűlést

tart, melyre a t. c. részvényesek tisztelettel meghívotnak.

A gyűlés tárgyai:

1. Lemondás folytán egy igazgatósági tag választása.

2. Netáni indítványok tárgyalása.

Sümege, 1902. november 15.

As igazgatóság.

Szőlőoltványok

szokvány minőségben és európai nemes gyökere és sima vesszők mélyen leszállított árákon. Oltványok csak 90-100 frt. Mindenik a legkiválóbb bor- és csemegefajokból, fajtisztán, teljes jótállással. Ha a szállítvány a megrendelésnek meg nem felelne, úgy az oda- és visszaszállítási költséget, valamint a megrendelő által kifizetett összeget hiány nélkül azonnal visszafizetem. Így mindenik ebbeli szükségletet az én költségemen hazához szállítva tekintheti meg

ÉLŐKERÍTÉS.

Gleditschia esemeték és magvak.
Óriás tövis, igen gyorsan fejlődő sövényű növény. Ez az egyedüli, melyből oly örökös kerítés nevelhető pár év alatt, rendkívül csekély kiadással, melyen nemhogy ember, de semmiféle állat, még az apró nyulak sem hatolhatnak át, úgy hogy a bekerített részek teljesen károsalárthatók. Minden rendeléshez rajzokkal ellátott útmutató és kezelési utasítás mellékeltesik. Bővebb tájékozás végett szíves fénynyomatu összes árjegyzékek ingyen és bérmentve küldetnek, rendelési kötelezettség nélkül. Az árjegyzésen kívül egy oly könyvet kap ezzel, ki címét egy levelezőlapon tudatja, mely nincsen az a ház vagy család, ahol annak tartalmát hozsonra ne fordítanak, városos, falun, pusztán, gazdag vagy szegény családnál egyaránt. Így még azoknak is érdekében áll, kik rendelni semmit nem akarnak, mert benne számos oly közlemények foglaltatnak, melyek mindenkinek nagy szolgálatot tesznek.

Diócsemeték. Kétéves, óriási jövedelmet biztosító voltánál fogva, ennek tenyésztése majd minden gazdaságban az utóbbi időben rendkívül elterjedt.

Cím: »Ermelléki Első Szőlőoltvány-Telep«, Nagy-Kágya u. p. Székelyhid.

A

Brázay-féle

sósorszesz

nélkülözhetlen háziszer.

==Kapható mindenütt.==

JANKÓ ÁRPÁD
cipésmester,
SÜMEGEN.

Van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására hozni, hogy a téli időnyre a legjobb minőségű bőrből, legfinomabb kidolgozásu és tartós ur-, női-, gyermekcipőket és orosz-bagaria csizmákat készítek a legolcsóbb árért, a n. é. közönség teljes megelégedésére.

A n. é. közönség bizalmát és b. pártfogását kérve, maradtam

kiváló tisztelettel

JANKÓ ÁRPÁD
cipésmester,
Sümege.

46-52.

JEGYZÉKE az
55,000 nyereménynek.
Legnagyobb nyemény a legszerencsésebb esetben.
1.000,000 korona.

Korona	
1 jutalom	600000
1 nyer. á	400000
1 " "	200000
2 " "	100000
1 " "	90000
2 " "	80000
1 " "	70000
2 " "	60000
1 " "	50000
1 " "	40000
3 " "	30000
3 " "	25000
3 " "	20000
3 " "	15000
36 " "	10000
67 " "	5000
3 " "	3000
487 " "	2000
503 " "	1000
1528 " "	500
140 " "	300
34450 " "	200
4850 " "	170
4850 " "	130
100 " "	100
4850 " "	80
3350 " "	40
55,000 nyer. és jut. kor. összegben	14.459,000

Az összes nyeremények 5 hónap alatt kisorsolhatók és készpénzben fizetendők.

Kiváló szerencse TÖRÖK-nél.
Nagyon sokan szerencsések lettek általunk!
Kilenc millió koronánál többet nyertek nálunk nagy-rabecsült vevőink
Az egész világ legesélydusabb sorsjátéka a mi m. kir. szab. osztálysorsjátékunk, mely nemsokára újból kezdetét veszi.

110,000 sorsjegy **55,000**

pénznyereménnyel sorsolhatik ki, tehát az összes sorsjegyek fele nyer a mellékelt sorsolási jegyzék kimutata-sa szerint.

5 hónap alatt összesen tizennégy millió 459,000 koronát, egy hatalmas összeget sorsolnak ki. Az egész vállalat állami felügyelet alatt áll.

Az I. osztály eredeti sorsjegyeinek tervszerű be-tétjei a következők:

egy nyolcad (1/8) frt —75 vagyis 150 kor.
" negyed (1/4) " 150 " 3—
" fél (1/2) " 3— " 6—
" egész (1) " 6— " 12—

A sorsjegyeket *utóváltással* vagy a pénz beküldése ellené-ben küldjük szét. Hivatalos tervezet díjtalanul. Megren-deléseket kérünk, azonnal de legkésőbb

folyó év november hó 20-ig

mely napon a húzás kezdetét veszi, bizalommal hozzánk küldeni.

Török A. és Társa

BANKHÁZA

Budapest.

Hazánk legnagyobb osztálysorsjáték üzlete.

Főirudánk osztálysorsjáték osztályai:

Főüzlet: VI. Terező-kör ut 46/a. Fiókok: 1. Váci-körut 4. 2. Múzeum-körut 11. 3. Erzsébet-körut 54.

Pontos cím.	
Rendelőlevél levágandó.	
TÖRÖK A. és Tsa bankháza Budapest.	
Kérlek részemre..... I. oszt.	
m. kir. szab. osztálysorsjáték eredeti sors-jegyét a hivatalos tervvel együtt küldeni.	
Ar összegét.....	utóváltással
ker. összegben.....	kerék
postautóval.....	postautóval
ker. összegben.....	küldöm
ker. összegben.....	melikéim bank-jegyekben (eljegyz)
A nem toteszó körleendő.	

SÁRCIPŐ
(GALOSNI)

párja 2:50 K., duplaerősé (csak uraknak) 3:30 K.

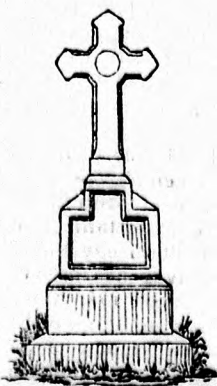
Würzburger Jakabnál,
Sümege.

Megérkeztek

a legújabb őszi és téli divat-szövetek; miért is ajánlja ezek-nek legpontosabb és legolcsóbb elkészítését

GRÜNFIELD J.
uri szabó.

ezelőtt Epstein Vilmos A. Sümege.

PENTZ MIHÁLY
KÓFARAGÓ-MESTER
SÜMEGEN.

Nagy sírkő-raktár
bel- és külföldi márványokból, granit és sienitből, stb. kövekből.

Elvállal és készít: síremlékeket, uti keresztek, Szent Háromság szobrokat, kriptákat, épület munkákat s minden e szakmába vágó munkákat és javításokat . . .

